

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE TONGEREN, 5de KAMER,
HEEFT HET VOLGEND VONNIS UITGESPROKEN

VONNIS

In de zaak van

DE STEDEBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie met diensten gevestigd te

eiser,

ter zitting vertegenwoordigd door mr.

, advocaat, met kantoor te

tegen

vrachtwagenbestuurder, geboren te

wonende

verweerder,

ter zitting vertegenwoordigd door mr.
kantoor

advocaat, met

1. De procedure

Mr. gerechtsdeurwaarder heeft de dagvaarding op 28 januari 2004 betekend.

De zaak werd op de inleidende zitting (1ste kamer) op vrijdag 27 februari 2004 naar de algemene rol verzonden.

Eiser heeft op 25 januari 2005 verzocht een rechtsdag te bepalen conform art. 751 Gerechtelijk Wetboek, waarna de griffier op 2 februari 2005 deze rechtsdag (5de kamer – donderdag 12 mei 2005) ter kennis heeft gebracht van partijen en hun advocaten.

Verweerder heeft zijn conclusie op 31 maart 2005 en eiser heeft zijn conclusie op 3 mei 2005 ter griffie neergelegd.

De zaak werd op de geplande pleitzitting op donderdag 12 mei 2005 (5de kamer) terug naar de bijzondere rol van de kamer verzonden.

De voorzitter van de kamer heeft op verzoek van eiser bij beschikking van 7 oktober 2005 conform art. 747 § 2 Gerechtelijk Wetboek de termijnen voor de conclusies en de rechtsdag (5de kamer – 12 januari 2006) bepaald.

Verweerder heeft zijn aanvullende conclusie op 28 november 2005 ter griffie neergelegd.

De voorzitter van de kamer heeft op verzoek van eiser bij beschikking van 27 december 2005 conform art. 748 § 2 Gerechtelijk Wetboek de rechtsdag (5de kamer – 20 april 2006) bepaald.

Eiser heeft zijn conclusie op 27 januari 2006 ter griffie neergelegd.

Partijen hielden hun pleidooien ter zitting op donderdag 20 april 2006 waarop zij hun dossiers met bewijsstukken hebben neergelegd.

2. De herstellvordering

Eiser vordert vast te stellen dat verweerder zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen van het perceel _____ gelegen te _____

_____ heeft gebruikt voor het doorvoeren van een reliëfwijziging en voor het plaatsen van meerdere vaste constructies die hij sindsdien in stand houdt.

Eiser vordert dan ook op grond van de artikelen 99, 149 en 151 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DORO) de veroordeling van verweerder om dit perceel in zijn oorspronkelijk staat te herstellen door:

(a) de reliëfwijziging teniet te doen door de verwijdering van de aangebrachte verhardingen (kiezel, grind, beton)

(b) de afbraak van:

- de terreinomheining met twee toegangspoorten,
- de verlichtingspalen,
- de garagebox die dienst doet als tankstation ($\pm 5 \text{ m} \times \pm 3 \text{ m}$),
- de afsluiting op het terrein (lengte $\pm 18 \text{ m}$),

binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de betekening van het vonnis en onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging in de uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Eiser vordert tevens de veroordeling van verweerder tot de kosten van het geding, waaronder de rechtsplegingsvergoeding en de kosten van de overschrijvingen ter hypotheek.

Eiser vordert tenslotte de voorlopige tenuitvoerlegging van het vonnis toe te staan niettegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met verbod tot kantonnement.

3. De ontvankelijkheid van de herstellvordering

De dagvaarding die mr. _____ gerechtsdeurwaarder _____ op 28 januari 2004 heeft betekend, werd op 4 februari 2004 in het _____ hypotheekkantoor overgeschreven in de rand van de akte van verkrijging onder nummer _____

Bovendien heeft de procureur des Konings _____ het strafdossier met het notitienummer _____ geseponeerd om opportuniteitsredenen, namelijk omwille van de wanverhouding tussen de gevolgen van de strafvordering en de maatschappelijke verstoring.

De herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur is derhalve ontvankelijk (art. 160 al. 1 DORO en art. 4 V.T.Sv.).

4. De feiten

De beëdigd ambtenaar inzake ruimtelijke ordening van het Vlaamse Gewest heeft in zijn proces-verbaal van 15 oktober 1999 vastgesteld dat verweerder op het voormelde perceel bouwland, dat in een agrarisch gebied is gelegen

een parkeerterrein voor vrachtwagen had aangelegd zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen van

Zo werd het terrein over een oppervlakte van ± 50 m x ± 50 m deels met kiezel en grind en deels met beton verhard. Het terrein werd omheind met een afsluiting met een hoogte van 2m20 van groene draadgaas en met schrikdraad en afgesloten met een rolpoort en met een toegangshek in betonnen funderingen. Op het terrein werden verlichtingspalen geplaatst. Op het terrein werd een garagebox geplaatst met een oppervlakte van ± 5 m x ± 3 m met een plat dak. Deze garagebox doet dienst als tankstation voor de vrachtwagens. Naast deze garagebox werd nog over een afstand van ± 18 m een afsluiting geplaatst in groen materiaal met een hoogte van ± 2 m. Het perceel is niet gelegen binnen een bijzonder plan van aanleg of een goedgekeurde verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van heeft op zijn vergadering op 21 december 1999 met eenparigheid van (vier) stemmen de AROHM verzocht om de aanvraag tot regularisatie van verweerder af te wachten en goed te keuren mits een groenscherm van 5 m diep. Het college had haar advies als volgt gemotiveerd: "Gelet op het feit dat er geen KMO-zone is in en

over verschillende voertuigen beschikt die niet meer langs de openbare weg kunnen geparkeerd of gestationeerd worden. Gelet op het feit dat het college meent dat die als enige in is gebleven na het verplicht verlaten van andere bedrijven in zou moeten kunnen gedijen. Dat het college de uitdrukkelijke wens uit dat de situatie op het perceel geregulariseerd kan worden. Gezien het hier gaat om een zeer beperkte en geringe ingreep. Het college is van oordeel dat mits enkele aanpassingen zoals een groenscherm of een degelijke groenaanplanting de situatie volledig geïntegreerd kan worden in het landschap. Het college zal betrokkene aanraden zo spoedig mogelijk een regularisatieaanvraag in te dienen."

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft niettemin in zijn brief van 1 september 2003 aan de procureur des Konings het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand gevorderd onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging in de uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn omdat de agrarische gebieden enkel de voor het landbouwbedrijf noodzakelijke gebouwen mogen bevatten, het hier gaat om een zonevreemd bedrijf dat thuishoort op een industrieterrein, het perceel gelegen is in een open gebied en de werken een storend element vormen in het landschap, de werken strijdig zijn met het gewestplan, een bedrijventerrein in dit ruimtelijk niet te verantwoorden is, niet beschikt over een planregister, het concept niet ter plaatse kan vergund noch gedoogd worden en het geheel is opgetrokken in esthetisch onverantwoorde materialen, zodat het geheel niet integreerbaar is in de onmiddellijke omgeving.

Verweerder zou architect met kantoor de opdracht hebben gegeven om een regularisatieaanvraag in te dienen.

De gemeente heeft inmiddels een voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (GRS) laten opstellen waarin een bestemmingswijziging van het perceel werd opgenomen zodat de bouwvinbreuk zou kunnen worden geregulariseerd.

Het bureau voor architectuur en ruimtelijke ordening met kantoor heeft inderdaad op verzoek van de gemeente heeft een ontwerp opgesteld waarin het perceel wordt ingekleurd als bedrijventerrein. Zo staat in het synthesebeeld van de gewenste ruimtelijke ontwikkeling: “De lokale bedrijvigheid wordt ingepast ten noordoosten van het dorp... Zij zijn als groene eilandjes in ingepast, ruimtelijke losgetrokken van de nederzettingenstructuur. Rondom wordt de ruimte vrijgelaten zodanig dat de relatie met het omliggende landschap voor de woonzone voelbaar en zichtbaar blijft. Via de transparante groenstrook ontstaat vanaf de woonzone een open beeld en daarin enkele groen plukken. De locaties worden ontsloten naar het westelijke deel van de ter hoogte van een eerder opgeheven weg, net buiten de woonzone.”

Het college van burgemeester en schepenen van heeft op zijn vergadering van 3 januari 2006 met het oog op de huidige gerechtelijke procedure geadviseerd= “(1) voorlopig de parkeerplaats te gedogen tot het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan definitief goedgekeurd is en (2) de rechter te verzoeken een uitspraak uit te stellen tot het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan definitief goedgekeurd is.”

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur twijfelt er sterk aan dat de bestendige deputatie van de provincieraad van die moet onderzoeken of het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan overeenstemt met het provinciaal ruimtelijk structuurplan een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zal goedkeuren waarin deze agrarische zone wordt omgevormd in een zone voor lokale bedrijvigheid.

5. Geen plaatsopneming

Verweerder vordert vooraleer uitspraak te doen over de gegrondheid van de herstellvordering een plaatsopneming (art. 1007 Gerechtelijk Wetboek) te bevelen.

Het geseponeerde strafdossier en het hierna vermelde ontwerp van gemeentelijk structuurplan bevatten echter voldoende visuele informatie om zonder plaatsopneming over de gegrondheid van de herstellvordering te kunnen beslissen.

6. De opschorting van de gerechtelijke procedure in afwachting van de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan

Verweerder vordert de herstellvordering op te schorten totdat de bestendige deputatie van de provincieraad van het gemeentelijk ruimtelijke structuurplan heeft goedgekeurd waarin de bestemming van het voornoemd perceel wordt gewijzigd en waardoor de bouwvinbreuk kan worden geregulariseerd.

De rechtbank herinnert eraan dat het opstellen van een (ontwerp van) ruimtelijke structuurplan de herstellvordering niet schorst, evenmin als een regularisatieprocedure of een procedure voor de afdeling administratie van de Raad van State.

7. Het overleggen van stukken door een derde

Verweerder vordert het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap,

dienst ruimtelijke ordening, met zetel

te verplichten om conform art. 877 Gerechtelijk Wetboek het regularisatiedossier – waarvan zijn exemplaar door overmacht verloren is gegaan – bij het dossier van de rechtspleging te voegen.

Voor zover er een regularisatieaanvraag zou zijn ingediend, dan kon verweerder een afschrift van de regularisatieprocedure verkrijgen zonder tussenkomst van de rechter.

8. De bewezen misdrijven

Verweerder stelt dat er geen misdrijven werden gepleegd omdat (a) het reliëf van de bodem niet aanmerkelijk werd gewijzigd, (b) de verplaatsbare garagebox niet als een vaste inrichting kan worden beschouwd, (c) voor de verharding van het terrein geen vergunning is vereist, (d) art. 647 Burgerlijk Wetboek hem toestaat om zijn perceel af te sluiten, (e) het college van burgemeester en schepenen de werken uitdrukkelijk heeft gedoogd en (f) de gemeente niet beschikt over een plannenregister.

(a) Verweerder stelt dat een reliëfwijziging van minder dan 50 cm niet als aanzienlijk kan worden beschouwd, waarop eiser terecht antwoordt dat het louter cijfermatig criterium intussen werd verworpen (Antwerpen 12 april 1999, noot R. ROOSEMONT, “De aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem en de bouwvergunningplicht”, *R.W.* 1999 – 2000, 332) en dat als aanmerkelijke reliëfwijziging onder meer wordt beschouwd elke aanvulling, ophoging, uitgraving of uitdieping die de aard of de functie van het terrein wijzigt (art. 99 § 1 al. 5 DORO). Het egaliseren van het landbouwterrein om te geschikt te maken als parking voor grote vrachtwagens is dan ook een aanzienlijke reliëfwijziging zoals bedoeld in art. 99 § 1 al. 1, 4° DORO.

(b) Onder het plaatsen van een vaste inrichting wordt verstaan het plaatsen van een constructie die omwille van de stabiliteit op de grond steunt en die van aard is om ter plaatse te blijven staan, ook al kan ze worden gedemonteerd of verplaatst (art. 99 § 1 al. 2 DORO), zodat de garagebox van ± 5 m x ± 3 m dient beschouwd als een vaste constructie zoals bedoeld in art. 99 § 1 al. 1, 1° DORO.

(c) Het aanbrengen van verhardingen valt eveneens onder de toepassing van 99 § 1 al. 1, 1° DORO (art. 99 § 1 al. 2 *in fine* DORO). Deze omvangrijke verharding van het perceel bouwland valt niet onder de werken bedoeld in art. 3, 6° Besluit Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen vergunning nodig is.

(d) De hoger beschreven draadafsluiting en toegangspoorten behoren evenmin tot de werken bedoeld in art. 3, 9° Besluit Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen vergunning nodig is.

(e) De omstandigheid dat het college van burgemeester en schepenen de werken heeft gedoogd en zelfs de regularisatie ervan adviseert, wijzigt niets aan het feit dat de werken zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van hetzelfde college werden uitgevoerd.

(f) Het enkele feit dat nog een plannenregister heeft opgesteld, heeft niet tot gevolg dat vergunningplichtige werken zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning mogen worden opgericht.

Het staat dan ook vast dat verweerder de misdrijven heeft gepleegd waarvoor eiser het herstel in de oorspronkelijke staat vordert. Verweerder heeft namelijk zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen van het perceel gelegen

gebruikt voor het doorvoeren van een reliëfwijziging en voor het plaatsen van meerdere vaste constructies die hij sindsdien in stand houdt, meer bepaald door het reliëf van het perceel licht te wijzigen om er vrachtwagens te laten parkeren, door het perceel voor een kwart ($\pm 2.500 \text{ m}^2$) te verharderen met kiezel en grind en met beton, door op het terrein een garagebox van $\pm 5 \text{ m} \times \pm 3 \text{ m}$ ($\pm 15 \text{ m}^2$) met een draadafsluiting met een lengte van $\pm 18 \text{ m}$ en een hoogte van $\pm 2 \text{ m}$ te plaatsen, door op het terrein enkele hoge verlichtingspalen te plaatsen en door het volledige terrein af te sluiten met een veiligheidsafsluiting uit metalen palen met draadgaas en met schrikdraad met een hoogte van $\pm 2,20 \text{ m}$ met daartussen een brede rolpoort en een toegangshek in betonnen funderingen.

9. Geen verjaring van de herstellvordering

De werken werden medio 1999 uitgevoerd. De vijfjarige verjaringstermijn van art. 2262bis § 1 al. 2 Burgerlijk Wetboek is van toepassing op de herstellvordering. Deze rechtsvordering beoogt namelijk het herstel van een onrechtmatige daad die uitsluitend door een welbepaald misdrijf aan de goede ruimtelijke ordening werd veroorzaakt. Deze vijfjarige verjaringstermijn werd niet bereikt op de datum van de dagvaarding op 28 januari 2004.

10. Geen advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid

Verweerder vordert in afwachting van de uitspraak over de gegrondheid van de herstellvordering, het eensluidend advies in te winnen van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid. De rechter *kan* namelijk vorderingen voor inbreuken voorleggen voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (198bis DORO).

De uitgevoerde werken kunnen echter vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening, de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en de ernst ervan niet in aanmerking komen voor de betaling van een meerwaarde als herstelmaatregel, zodat het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet wordt ingewonnen.

11. De wettelijkheid van de herstellvordering

Krachtens art. 159 Grondwet geven de hoven en rechtbanken geen gevolg aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. Het behoort tot de bevoegdheid van de rechter om de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald moet de rechter nagaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te

vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Mocht het blijken dat de vordering van de overheid is gebaseerd op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dan moet de rechter deze herstellvordering zonder gevolg laten. Het behoort niet aan de rechter om de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen (Cass. www.juridat.be, met de conclusie van

).

Het bestuur neemt als eerste een beslissing over het instellen van een herstellvordering en beschikt hierover een zekere beleids- en beoordelingsvrijheid. De fundamentele regels betreffende de verhouding tussen bestuur en rechter brengen mee dat de rechter slechts een marginale controle uitoefent op de redelijkheid van de herstellmaatregel.

“(8) Gegevens die de rechter bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de herstellvordering kan betrekken.

Terwijl uit de rechtspraak van het Hof blijkt dat de ernst van de overtreding zonder meer wordt aanvaard als criterium voor de beoordeling van de redelijkheid van de herstellmaatregel, lijkt dit in mindere mate voor het criterium van de verhouding tussen het algemeen stedenbouwkundig belang en het privé-belang van de overtreder. Dit laatste lijkt niet terecht. De draagwijdte van het toezicht door de rechter op de door het bestuur gekozen herstellmaatregel komt beter tot uitdrukking wanneer aanknoping wordt gezocht met het proportionaliteits- of evenredigheidsbeginsel zoals dit ook op andere domeinen, zowel in de nationale als in de supranationale rechtspraak, wordt toegepast (voetnoot 61 die o.a. verwijst naar: W. VAN GERVEN, “Het proportionaliteitsbeginsel”, in *De norm achter de regel – Hommage aan Marcel STORME*, Kluwer 1995, 1).

Het evenredigheidsbeginsel, dat een meer precieze omschrijving inhoudt van het redelijkheidsbeginsel. Het beginsel dat de titularis van een bevoegdheid, in casu het bestuur, die bevoegdheid naar redelijkheid moet uitoefenen, concretiseert die eis van redelijkheid in gevallen van conflicterende belangen. Wanneer de uitoefening van een bevoegdheid in het algemeen belang conflicteert met een ander algemeen belang of een privé-belang, wordt de redelijkheid van de genomen beslissing getoetst op basis van de volgende drie-fasen-test:

- (1) is de beslissing waarvan de rechtmatigheid wordt beoordeeld, nuttig om het ermee nagestreefde doel te bereiken?
- (2) is de beslissing daartoe onmisbaar, dit is kan ze niet evengoed door een alternatieve, voor een ander belang minder bezwarende regeling worden vervangen?
- (3) is de beslissing, al is ze onmisbaar in de hiervoor genoemde betekenis, niet disproportioneel bezwarend voor een ander belang?

Wat de herstellmaatregelen inzake stedenbouw betreft, rijst vanuit het oogpunt van de beklagde vooral de vraag of het door het bestuur gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand redelijk is rekening houdende met de last die het herstel voor hem meebrengt. Aangezien het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand strekt tot onverkorte toepassing van de stedenbouwkundige regels die een goede ruimtelijke ordening tot doel hebben, is het duidelijk dat het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand nuttig en ook meestal onmisbaar is voor de handhaving

van een goede ruimtelijke ordening. Het herstel van de plaats in de vorige staat lijkt alleen niet onmisbaar wanneer de werken door bouw- of aanpassingswerken aan de stedenbouwkundige regels kunnen worden aangepast." (conclusie van www.cassatie.be).

Verweerder en waar het transportbedrijf van verweerder is gevestigd en waar verweerder en zijn werknemers tot het kleine kiezerscorps behoren, hebben uiteraard belang met het behoud van de parking van het transportbedrijf op de huidige locatie, zoals blijkt uit het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

De rechtbank oordeelt echter dat het herstel van de ruimtelijke ordening hier enkel en alleen met een herstel in de oorspronkelijk plaats kan worden bereikt, dat zij hier niet kan worden vervangen door een voor een ander belang minder bezwarende regeling en dat zij hier niet disproportioneel bezwarend is voor de eigen belangen van verweerder en van de gemeente.

De omstandigheid dat de grote vrachtwagens van het transportbedrijf van verweerder omwille van de verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid niet langer in de dorpskern konden worden geparkeerd, vormde destijds de aanleiding voor het illegaal maar gedoogd omvormen van een perceel bouwland tot een omheinde en verharde parking. De toekenning van de herstellvordering zal tot gevolg hebben dat verweerder voortaan de vrachtwagens van zijn transportbedrijf elders op een veilige wijze op een daartoe geschikt industrieterrein in een naburige Vlaamse of wellicht Waalse gemeente zal moeten stallen. Deze verhuis en het daaropvolgende herstel van de plaats in de vorige staat zijn niet onredelijk en zijn niet disproportioneel in verhouding de private belangen van (het bedrijf van) verweerder.

12. De ambtshalve heropening van de debatten

Het vinden van een locatie voor de veilige stalling van vrachtwagens is geen sinecure. Ten einde de rechtbank toe te staan de termijn voor de herstellvordering en de omvang van de dwangsom te bepalen, is het aangewezen dat de rechtbank kennis neemt van de inspanningen die verweerder heeft ondernomen om een andere geschikte locatie te vinden en van de resultaten ervan.

Hiertoe wordt ambtshalve een heropening van de debatten bevolen. Plaats, datum en uur van de debatten worden hierna bepaald in het beschikkende gedeelte van dit tussenvonnis.

13. De dwangsom

Intussen wordt de uitspraak over de dwangsom aangehouden.

14. De kosten van het geding

Intussen wordt de uitspraak over de kosten van het geding aangehouden.

Gelet op de Taalwet in gerechtszaken van 15 juni 1935.

OM DEZE REDENEN

De Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, die zitting houdt in eerste aanleg en die uitspraak doet op tegenspraak.

Verklaart de vordering ontvankelijk en reeds in de hierna volgende mate gegrond:

Stelt vast dat verweerder zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen van _____ het perceel gelegen _____

heeft gebruikt voor het doorvoeren van een reliëfwijzing en voor het plaatsen van meerdere vaste constructies die hij sindsdien in stand houdt, meer bepaald door het reliëf van het perceel licht te wijzigen om er vrachtwagens te laten parkeren, door het perceel voor een kwart ($\pm 2.500 \text{ m}^2$) te verharderen met kiezel en grind en met beton, door op het terrein een garagebox van $\pm 5 \text{ m} \times \pm 3 \text{ m}$ ($\pm 15 \text{ m}^2$) met een draadafsluiting met een lengte van $\pm 18 \text{ m}$ en een hoogte van $\pm 2 \text{ m}$ te plaatsen, door op het terrein enkele hoge verlichtingspalen te plaatsen en door het volledige terrein af te sluiten met een veiligheidsafsluiting uit metalen palen met draadgaas en met schrikdraad met een hoogte van $\pm 2,20 \text{ m}$, met daartussen een brede rolpoort en een toegangshek in betonnen funderingen.

Stelt vast dat de herstellvordering niet is verjaard en dat de herstellvordering wettig is.

Vooraleer uitspraak te doen over de termijn voor het herstel van de plaats in de vorige staat en over dwangsom.

Beveelt ambtshalve een **heropening van de debatten** op de openbare terechtzitting op _____ voor de 5de kamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, die zitting houdt in zaal C van het gerechtsgebouw, ingang Piepelpoel 10, ten einde verweerder toe te staan mee te delen welke inspanningen hij intussen heeft ondernomen om elders een geschikte parking voor de vrachtwagens van zijn transportbedrijf te vinden en wat het resultaat van deze inspanningen is.

Houdt de uitspraak over de termijn voor de uitvoering van het herstel, over de dwangsom en over de kosten van het geding aan.

Aldus uitgesproken op de openbare terechtzitting op donderdag **ELF MEI TWEEDEUIZEND EN ZES**, waarop aanwezig zijn: ondervoorzitter, bijgestaan door _____ beambte bij de griffie van deze rechtbank aan wie de opdracht werd gegeven om tijdelijk het ambt van adjunct-griffier te vervullen (_____).